

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:
výrok dne .. 31.10.2017
výrok dne ..
a je vykonatelné dnem .. 4.11.2017

V Táboře

dne .. 16.7.2019

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Michaelou Bílou jako samosoudkyní v právní věci žalobců a) L. [redacted] H. [redacted], nar. [redacted] bytem v [redacted] b) D. [redacted] H. [redacted], nar. [redacted] bytem v [redacted] oba práv. zast. JUDr. Ladislavem Novotným, advokátem se sídlem v Táboře, tř. 9. května 1282, proti žalovaným 1) Ing. J. [redacted] K. [redacted], nar. [redacted] bytem v [redacted] 2) I. [redacted] K. [redacted], nar. [redacted] bytem v [redacted] oba práv. zast. JUDr. Svatavou Grivalskou, advokátkou se sídlem v Praze 4, Horčíčkova 548/4, *o povolení nezbytné cesty,*

t a k t o :

I. Soud **povoluje** žalobcům právo nezbytné cesty a stezky přes pozemkovou parcelu č. [redacted] ostatní plocha v kat. úz. [redacted] zapsané na LV č. [redacted] u Katastrálního úřadu Jihočeského kraje, Katastrální pracoviště [redacted] na pozemkovou parcelu parc. č. [redacted] ostatní plocha v kat. úz. [redacted] zapsané na LV č. [redacted] u Katastrálního úřadu Jihočeského kraje, Katastrální pracoviště [redacted] v rozsahu dle geometrického plánu č. [redacted] vyhotoveného Ing. Pavlem Dvořáčkem, Geodetická kancelář v Táboře, Chýnovská 9, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku.

II. Žalobci **jsou povinni** zaplatit žalovaným společně a nerozdílně úplatu za nezbytnou cestu a stezku ve výši 3.625 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalobci **jsou povinni** zaplatit žalovaným společně a nerozdílně újmu spočívající ve snížení hodnoty služebného pozemku ve výši 5.330 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou k procesnímu soudu dne 15.10.2015 se žalobci, coby manželé a vlastníci pozemkové parcely č. [REDAKCE] ostatní plocha, v kat. úz. [REDAKCE] domáhali povolení nezbytné cesty a stezky přes pozemkovou parcelu č. [REDAKCE] ostatní plocha tamtéž ve společném jmění manželů – žalovaných v rozsahu, jak bude vyplývat z geometrického plánu vyhotoveného v průběhu řízení jako služebnost cesty a stezky. Během soudního řízení změnili žalobci žalobní návrh v podobě povolení nezbytné cesty přes výše uvedený pozemek na pozemek rovněž již výše uvedený, toliko ve vztahu k žalobcům. Změnili tedy zřízení práva věcného na obligační závazek.

Žalovaní s povolením věcného práva nezbytné cesty a stezky v podobě věcného břemene – služebnosti, nesouhlasili a navrhli úpravu obligačního závazku. Žalobci na toto přistoupili.

Spornou skutečností, kterou soud zkoumal v průběhu dokazování tak bylo, v jakém rozsahu má být právo nezbytné cesty vymezeno. Žalobci v petitu žaloby navrhovali rozsah stanovený geometrickým plánem, který bude následně vypracován, ve skutkových tvrzeních však vycházeli z toho, že šíře nezbytné cesty by měla kopírovat současný stav jejich zaplacení, tedy šíři 5,5 metrů. Žalovaní nejprve se šíři nezbytné cesty 5,5 metrů souhlasili, podmiňovali však své stanovisko změnou věcného práva na obligaci. S tím však žalobci původně nesouhlasili a názor změnili až v průběhu soudního řízení. Žalovaní pak již odmítli přistoupit na šíři nezbytné cesty 5,5 metru a za dostačující pro všechny zmiňované potřeby žalobců považovali cestu a stezku v šíři toliko 3 metrů.

S ohledem na rozdílná stanoviska stran sporu prováděl soud dokazování, jehož výsledky následně hodnotil dle § 132 a násl. o.s.ř. a vyvodil z něho tyto skutkové a posléze i právní závěry. Výpisy z LV č. [REDAKCE] a LV č. [REDAKCE] vždy pro obec a kat. úz. [REDAKCE] zapsaných u Katastrálního úřadu Jihočeského kraje, Katastrální pracoviště [REDAKCE] má soud prokázáno, že žalobci mají ve společném jmění manželů mimo jiné pozemek parc. č. [REDAKCE] který je předmětem tohoto řízení. Žalovaní mají ve společném jmění manželů mimo jiné pozemek parc. č. [REDAKCE] který je rovněž předmětem tohoto řízení. Místním šetřením, jakož i kopiemi katastrální mapy, má soud prokázáno, že obě výše uvedené pozemkové parcely spolu hraničí a že pozemková parcela č. [REDAKCE] není dostatečně spojená s veřejnou cestou a že žalobci potřebují mít přes pozemkovou parcelu č. [REDAKCE] právně zajištěn přístup. Shodným tvrzením účastníků má soud prokázáno, že žalovaní umožňovali žalobcům přechod i přejezd přes svůj pozemek a byli rovněž schopni se dohodnout na určitých ústupcích v rámci dobrých sousedských vztahů. Účastníci se rovněž pokoušeli uzavřít dohodu o právním zajištění přístupu a příjezdu žalobců přes pozemek žalovaných, dohoda však uzavřena nebyla. Elektronickou komunikací právních zástupců sporných stran má soud prokázáno snahu vyřešit předmět sporu smírnou cestou. Žalobci však setrvali na šíři cesty 5,5 metrů

v podobě věcného práva služebnosti cesty a stezky, žalovaní setrvali na šíři cesty a stezky 5,5 metru v podobě obligačního závazku toliko ve vztahu k žalobcům.

Kupní smlouvou uzavřenou dne 16. 8. 2005 mezi prodávajícím Ing. M. [redacted] P. [redacted] a kupujícími manželi I. [redacted] a I. [redacted] H. [redacted] má soud prokázáno, že vklad práva vlastnického na základě této listiny, mimo jiné i k předmětnému pozemku parc. č. [redacted] byl pro manžele H. [redacted] zapsán ke dni [redacted]. Obsahem spisu Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Tábor, sp. zn. [redacted] má soud prokázáno, že právní předchůdce žalobců Ing. M. [redacted] P. [redacted] a právní předchůdce žalovaných Ing. [redacted] B. [redacted] podali u Katastrálního úřadu v Táboře návrh na povolení vkladu věcného břemena práva chůze a vjezdu na základě mezi nimi uzavřené Dohody o věcném břemeni práva chůze a jízdy ze dne [redacted]. Katastrální úřad řízení o povolení vkladu práva odpovídajícího věcnému břemeni přerušil, neboť k dohodě nebyl přiložen geometrický plán a jednalo se o takový nedostatek, který bránil zápisu do katastru nemovitostí. Oba účastníci dohody a navrhovatelé o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí pak vzali návrh zpět a katastrální úřad řízení dne 22. 9. 2005 zastavil.

Výpisem z LV č. [redacted] pro obec a kat. úz. [redacted] má soud prokázáno, že žalovaní, jako manželé, nabyli do společného jmění manželů pozemek st. parc. č. [redacted] jeho částí je stavba č. e. [redacted] se způsobem využití rodinná rekreace a dále pozemek parc. č. [redacted] a to na základě smlouvy kupní ze dne 30. 10. 2006 s právními účinky vkladu práva ke dni 30. 10. 2006. Místním šetřením, má soudu prokázáno, že v těsné blízkosti žalobou dotčených pozemků, se nachází pozemky se stavbami, které slouží k rekreačním účelům a v nejbližším okolí se nacházejí rovněž pouze rekreační objekty. Místním šetřením a měřením při něm provedeným, má soud dále prokázáno, že při zacouvání fekálního vozidla na hranici pozemkové parcely č. [redacted] lze bez problému odčerpát a vyvést obsah žumpy, která se nachází na pozemku žalobců. Simulací číslo [redacted] předloženou žalovanými na příjezd osobního vozidla na parkoviště, na příjezd pro vozidla integrovaného záchranného systému na parcelu č. [redacted] a na příjezd osobního vozidla na tutéž parcelu, má soud prokázáno, že k běžnému vjezdu osobního vozidla na pozemek žalobců je více než dostačující šíře cesty 3 – 3,5 metru a tato šíře je dostatečná i pro vjezd fekálního vozidla, i hasičů a dalších nákladních vozidel na pozemek žalobců. Tvrzením žalobců a zprávou společnosti T-Servis, Chotoviny s.r.o. má soud prokázáno, že délka traktoru, včetně fekálního vozu je 12 metru a šíře 2,8 metru. Minimální rozměr potřebný pro obsluhu a vývoz septiku je potřebný v délce 15 metru a šířce 4 metry. Žalobci používají pro vyčerpání žumpy právě tuto fekální soupravu. Naproti tomu žalovaní předložili soudu informaci plynoucí z internetové databáze, z níž má soud prokázány rozměry fekálního vozu Tatra 815, které jsou na délku 8,52 metru, na šířku 2,50 metru a na výšku 3,30 metru. Délka savic 30 metru a hloubka sání 8 metru. Žalovaný tvrdil, že tímto vozidlem nezajišťuje vyčerpání svého septiku, to zajišťuje prostřednictvím traktoru s cisternou, který má však stejné rozměry.

E-mailovou korespondencí ze dne 2. 12. 2015 má soud prokázáno, že právní zástupce žalobců sděluje právní zástupkyni žalovaných, že pro obvyklý příchod a příjezd na pozemek žalobců by jim šíře cesty v rozsahu 3 metry jistě postačovala. Hlavním smyslem zřízení nezbytné cesty je však pro ně zajištění příjezdu fekálního vozu k vyvážení septiku, popř. vozidel, které by přivážely stavební materiál. Pro taková vozidla je však šíře cesty 3 metry hraniční nebo nedostatečná, a proto navrhovali šíři cesty cca 5 metru. Obsahem normy s označením ČSN 73 6110 má soud prokázáno článkem 4.1.11, že pro vjezd hasičských vozidel je standardní šíře 3,5 metru, z dalších článků citované normy vyplývá, že šíře 3 metru je dostačující.

Výpovědi svědkyně K. [redacted] D. [redacted] o jejíž věrohodnosti nemá soud žádných pochyb a pochybnosti nebyly vzneseny ani ze žádné sporné strany, má soud prokázáno, že do nedávné doby vlastnila její rodina rekreační objekt s pozemky v těsném sousedství účastníků. V současné době již nemovitosti nevlastní, prodala je. V posledních dvou letech jezdila do svého rekreačního objektu na víkendy či na 1 až 2 všední dny, když vloni chatu pronajímala, bývala tam i častěji. Nikdy nebyla svědkem toho, že by žalovaní jakýmkoliv způsobem omezovali žalobce v příjezdu na jejich pozemek, naopak pokud žalobci přijeli a žalovaní měli na místě zaparkované vozidlo, pan K. [redacted] jim ochotně uhnul, aby mohli cestu pro svůj vjezd použít. Byla však zároveň vícekrát svědkem i toho, že žalovaný žádal žalobce o vyjetí automobilu proto, aby on mohl vjet vozidlem na svůj pozemek ke svému objektu.

Při místním šetření bylo zjištěno, že z čelního pohledu na pozemek žalobců jsou brána s brankou umístěny vlevo a sousedí s plotem žalovaných. Dále bylo zjištěno, že žalobci za účelem vstupu na svůj pozemek vybudovali zpevněnou plochu ze zámkové dlažby. Před zadáním vypracování geometrického plánu zvažoval soud výběr ze 4 možných variant řešení sporné situace. Varianty 1 – 4 zpracovala Geodetická kancelář Ing. Dvořáčka a soud zvolil variantu č. 2, při níž měla být maximální šíře nezbytné cesty 3,5 metru z důvodu, že pozemek parc. č. [redacted] je odlišného vlastníka od účastníků a nelze do budoucna najisto spoléhat, že jím bude bez problémů vždy umožněn přístup mezi geometrickými body č. [redacted] a č. [redacted]. Dále bylo nutné, aby byly hranice přístupového pozemku rovnoběžné a po celé šíři aby byl zachován rozměr 3,5 metru, aniž by se muselo využívat vstupu, byť po části pozemku parc. č. [redacted]. Šíře cesty 3,5 metru je dostačující i pro vjezd vozidla integrovaného záchranného systému, vozidla fekálního standardních rozměrů, i pro vozidla osobní. Navíc žalovaní v písemných podáních i při jednání soudu prohlašovali, že v případě potřeby vjezdu většího vozidla zpřístupní na nezbytnou potřebnou dobu celou šíři pozemku. Zároveň má soud za to, že aby ve vztahu k žalovaným nedošlo k naprostému znehodnocení části pozemku parc. č. [redacted], kdy by jeho část od parc. č. [redacted] byla absolutně nevyužitelná, bylo na místě vyznačit nezbytnou cestu od hranice s pozemkem parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] nikoli od plotu na pozemkové parcele č. [redacted] směrem k hranici této pozemkové parcely s pozemkovou parcelou č. [redacted] a [redacted] jak navrhovali žalobci.

Geometrickým plánem č. [redacted] v kat. úz. [redacted] zpracovaného Geodetickou kanceláří Ing. Pavla Dvořáčka má soud vytyčenou nezbytnou cestu v šíři 3,5 metru o výměře 29 m². Znaleckým posudkem Ing. Zdeňka Kubísky č. [redacted] ze dne 13. 3. 2017 má soud určenou jednak hodnotu práva nezbytné cesty ve výši 3.625 Kč a jednak ocenění újmy spočívající ve snížení hodnoty služebného pozemku ve výši 5.330 Kč, když soud mohl v celém rozsahu ze závěrů znalce vycházet, neboť k nim nebyly od účastníků, ani ze strany soudu, žádné připomínky.

Podle § 1029 odst. 1 obč. zákona, vlastník nemovité věci, na níž nelze řádně hospodařit či jinak ji řádně užívat proto, že není dostatečně spojena s veřejnou cestou, může žádat, aby mu soused za náhradu povolil nezbytnou cestu přes svůj pozemek. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení, nezbytnou cestu může soud povolit v rozsahu, který odpovídá potřebě vlastníka nemovité věci řádně ji užívat s náklady co nejmenšími, a to i jako služebnost. Zároveň musí být dbáno, aby soused byl zřízením nebo užíváním nezbytné cesty co nejméně obtěžován a jeho pozemek co nejméně zasažen. To musí být zvláště zvaženo, má-li se žadateli povolit zřízení nové cesty.

Podle § 1030 odst. 1 obč. zákona, za nezbytnou cestu náleží úplata a odčinění újmy, není-li již kryto úplatou.

V daném případě má soud za prokázané, že žalobci mají ve společném jmění manželů st. parc. č. [redacted] s rekreační chatou bez čp./č.e., st. parc. č. [redacted] se stavbou bez čp/če a pozemek parc. č. [redacted] vše v kat. úz. [redacted]. Uvedené nemovitosti tvoří jeden funkční celek. Bylo rovněž prokázáno, že pozemková parcela č. [redacted] není dostatečně spojena s veřejnou cestou a pro spojení s touto cestou je nezbytné, aby žalobci přecházeli a přejížděli z veřejné cesty na pozemkové parcele č. [redacted] odlišného vlastníka a po části pozemkové parcely č. [redacted] která je ve společném jmění žalovaných. Rovněž bylo prokázáno, že žalobci přechod a přejezd přes pozemek žalovaných již několik let využívají. Ze strany žalovaných jim v tom nikdy nebylo bráněno. Bylo dále prokázáno, že se v nedávné době vyskytly situace, kdy žalovaní nemohli realizovat příjezd na svůj pozemek u rekreačního objektu proto, že jim v tom bránila auta žalobců zaparkovaná před jejich vjezdem. Naproti tomu bylo prokázáno, že žalovaní vždy ochotně přeparkovali své vozidlo tak, aby žalobcům umožnili příjezd k jejich nemovitostem. Dohoda sporných stran o předmětu věci ztroskotala na tom, že každá z nich měla odlišnou představu o šíři nezbytné cesty a i o právním způsobu jejího zřízení. Žalobci požadovali nejprve zřízení věcného břemene v podobě služebnosti cesty a stezky a až v průběhu řízení změnili svůj názor toliko na obligační závazek vázaný na konkrétní osoby žalobců, naproti tomu žalovaní požadovali zřízení práva nezbytné cesty pouze jako právo obligační povahy. Nutno podotknout, že změna rozhodnutí žalobců je v souladu s rozhodnutím Rc 4/2007, dle kterého platí, že věcné břemeno nezbytné cesty nemůže soud zřídit, má-li žalobce zajištěn přístup na základě obligačního práva nebo může-li k přístupu využít jiné pozemky ve svém vlastnictví. Skutečnost, že přístup zřízený přes cizí pozemek na základě práva odpovídajícího věcnému břemeni by byl pro žalobce pohodlnější, resp. výhodnější, nebo že by se obešel bez stavebních úprav, není významná. Žalovaní naproti tomu požadovali zřízení práva nezbytné cesty pouze jako právo obligační povahy. Pokud se nyní žalobci domáhají právní úpravy nezbytné cesty a žalovaní tvrdí, že je to nadbytečné, neboť jim v minulosti nikdy nebylo v přístupu bráněno, má soud za to, že jsou-li zde byť i drobné dohady o způsobu a rozsahu využívání přístupové cesty, z hlediska určité právní jistoty lze považovat nárok žalobců za důvodný a soud jim proto částečně vyhověl, když byly splněny podmínky ustn. § 1029 občan. zákona. Při povolení nezbytné cesty musel soud vzít v úvahu zejména okolnost, aby rozsah cesty a její umístění, odpovídaly potřebám vlastníka, v jehož prospěch je povolena a dále to, aby tím byli žalovaní, coby sousedé, co nejméně obtěžováni a jejich pozemek, aby byl co nejméně zasažen. Pokud žalobci požadovali povolit nezbytnou cestu na pozemkové parcele č. [redacted] v šíři nejméně 4 metry od plotu na této parcele směrem k její hranici s pozemkovými parcelami č. [redacted] a [redacted] soud tomu nevyhověl z několika důvodů. Jednak by takto vytyčenou cestou došlo k citelnému znehodnocení části pozemku parc. č. [redacted] když jeho část od parcelního čísla [redacted] by byla absolutně nevyužitelná a žalovaní by ani nemohli tuto neoplocenou část pozemku použít k zaparkování svého vozidla, které na rozdíl od žalobců nemají možnost parkovat na svém pozemku za plotem, neboť by neměli přístup k zázemí své cesty. Jednak by při zvolení tohoto způsobu nezbytné cesty bylo nutné i nadále využívat pozemek parcelní číslo [redacted] který je vlastníka odlišného od účastníků a nelze do budoucna spoléhat na to, že jím bude vždy umožněn přístup přes tento pozemek. Okolnost, že by žalobci při této variantě v podstatě i nadále udržovali a kopírovali dosud nastavený stav a nemuseli by nikterak upravovat vrata, branku a kácet okrasné keře, není kritériem, které by bylo nadřazené nad podmínku stanovenou v zákoně, a to, že povolením nezbytné cesty má být soused co nejméně obtěžován a jeho pozemek co nejméně zasažen. Proto se soud rozhodl pro vytyčení nezbytné cesty na pozemkové parc. č. [redacted] od hranice s pozemkem parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] a dle tohoto rozhodnutí bylo zadáno i zpracování geometrického plánu na vymezení nezbytné cesty (viz varianta č. 2 – příloha spisu od GK Ing. Dvořáček). Zároveň musel soud řešit i rozsah a šíři nezbytné cesty. Žalobci původně požadovali šíři 5,5 metru, při které by byl respektován současný stav zaplacení pozemku žalobců, následně v průběhu řízení požadovali šíři alespoň 4 metry, aby

byla možná manipulace okolo fekálního vozidla, či nákladních vozidel, která by přivázela např. stavební materiál atp. Žalobci doložili od společnosti zajišťující jim vyvážení žumpy rozměry vozidla a prostoru potřebného pro manipulaci s ním v šíři 4 metrů. Naproti tomu žalovaní považovali šíři cesty maximálně 3 metry za plně dostačující a doložili příkladmo rozměry fekálního vozidla Tatra 815 a rovněž rozměry hasičského vozu, u kterých je potřebný prostor, včetně manipulace, maximálně 3,5 metru. Českou technickou normou označenou ČSN 736110 z ledna 2006 má soud prokázánu potřebu šíře místní komunikace pro využití jako příjezdové komunikace a nástupní plochy pro vozidla hasičských záchranných sborů v šíři $\pm 3,50$ metrů, šíře mezi obrubami musí být ± 3 metry a říše jednopruhového jízdního pásu musí být $\pm 2,5$ metru. Ohledně této normy lze souhlasit s námitkou žalobců, že se jedná toliko o normu, nikoli o zákon, který by byl pro účastníky závazný a navíc řeší otázku šíře a zhotovení místních komunikací, když nezbytná cesta do těchto komunikací nepatří, neboť se jedná pouze o cestu, která slouží k přístupu k soukromému pozemku z veřejné cesty. Tuto normu však lze mít za určité vodítko, kterým se soud mohl při svých úvahách řídit a má za to, že určitou vypovídající hodnotu tato norma pro potřeby daného řízení má. Vyplývá z ní např. závěr, že nezbytná cesta by neměla být ve větším rozsahu, než v jakém se budují místní komunikace. Soud rovněž vycházel při svém rozhodování ze simulace příjezdu různých typů vozidel (osobní, vozidlo IZS) na pozemek žalovaných, který je předmětem daného řízení. Vyplývá z ní, že šíře nezbytné cesty pro manipulaci těchto vozidel by měla být dostačující v rozsahu 3 metrů. Pokud jde např. o fekální vozidlo, při délce sacích hadic (savic) 10 – 20 metrů při zacouvání fekálního vozidla na hranici pozemku parc. č. [redacted] lze bez problému odvést obsah žumpy žalobců. Není tedy nutné, aby vozidlo vjíždělo přímo na pozemek žalobců a použití delších sacích hadic by nemělo být pro žalobce větším finančním zatížením. Žalobci by si proto pro příští odčerpání obsahu žumpy měli zajistit takové fekální vozidlo, které by svými rozměry a délkou savic co nejméně obtěžovalo žalované. Ohledně otázky rozsahu a vyměření nezbytné cesty soud vycházel i z názoru nejvyššího soudu prezentovaného v rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 2711/2011 a 22 Cdo 1897/2004 a lze na ně v plném rozsahu odkázat. Soud vzal rovněž v úvahu, že žalobci se domáhají povolení nezbytné cesty v rekreační oblasti k objektu, který slouží rovněž pouze k rekreaci a nikoli k trvalému bydlení. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že pro potřebu nezbytné cesty je dostačující její šíře 3,5 metru, která zohledňuje i určitý prostor pro manipulaci vjíždějících a vyjíždějících osobních i nákladních vozidel a v tomto rozsahu bylo zadáno i zpracování geometrického plánu. Plocha omezení pozemku žalovaných je pouze 29 m² a respektuje tak zásadu zakotvenou v ustn. § 1129 odst. 2 obč. zákona, že pozemek souseda by měl být co nejméně obtěžován a zasažen. Žalobci měli také cca 1 rok na to, aby po nabytí vlastnictví k nemovitostem, které jsou předmětem daného řízení, vyřešili otázku věcného břemene s právními předchůdci žalovaných, což neučinili. Po zvážení všech uvedených skutečností proto dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto jí bylo v podobě, jak uvádí výroková část tohoto rozsudku, vyhověno, přičemž rozhodnutí soudu je přímo navázáno na vymezení nezbytné cesty geometrickým plánem č. [redacted] vyhotoveného Ing. Pavlem Dvořáčkem, Geodetickou kancelář v Táboře, který je zároveň i nedílnou součástí tohoto rozsudku.

Vzhledem k tomu, že podle § 1030 odst. 1 obč. zákona náleží žalovaným za nezbytnou cestu úplata, rozhodl soud zároveň o povinnosti žalobců zaplatit žalovaným společně a nerozdílně částky 3.625 Kč jako náhradu za povolení práva nezbytné cesty, přičemž výše úplaty byla stanovena znaleckým posudkem Ing. Zdeňka Kubísky č. [redacted] a účastníci k její výši neměli námitek. Zároveň rozhodl soud i o dalším nároku žalovaných plynoucího z téhož ustanovení občanského zákona, a to odčinění újmy spočívající ve snížení hodnoty služebného pozemku a která není pokryta úplatou. Ta byla týmě znalcem

v témže znaleckém posudku určena ve výši 5.330 Kč a ani k takto určené újmě neměli účastníci žádné námitky, a soud proto ze závěrů znalce plně vycházel.

O nákladech řízení bylo rozhodováno za situace, kdy se žalobci domáhali zřízení nezbytné cesty v podobě věcného břemene – služebnosti cesty a stezky, požadovali vymezení šíře původně 5,5 metru, následně 4 metru. Žalovaní souhlasili s povolením nezbytné cesty toliko v podobě obligačního závazku a pouze v šíři 3 metru. Soud rozhodl o povolení práva nezbytné cesty coby obligace a šíře byla vymezena geometrickým plánem 3,5 metru. Z uvedeného je tedy zřejmé, že každý z účastníků byl v části úspěšný a v části neúspěšný, a proto rozhodl soud dle § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Nutno ještě doplnit, že po právní moci tohoto rozsudku bude každé ze stran sporu prostřednictvím soudu vrácena částka 607 Kč, která zbyla ze záloh složených účastníky po zaplacení nákladů na zpracování geometrického plánu a znaleckého posudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích ve třech stejnopisech, prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný žádat o jeho soudní výkon.

V Táboře dne 19. 5. 2017

Za správnost vyhotovení
Dana Dvořáková

Mgr. Michaela Bílá v. r.
předsedkyně senátu

